

VALL PALOU. TERRAE

Joan-Francesc Ainaud, Comissari de l'exposició

Tot prové de la terra, fins i tot nosaltres mateixos i també l'art, fet present en aquesta exposició. L'entramat de les línies i alhora la seva senzillesa, el blanc i el negre; combinacions que ens porten al més profund de la nostra essència. Tot sense voler alterar aquest procés de creació tant meravellós que Vall Palou inspira en aquestes obres d'art. Una constant i exquisida renovació de la tècnica i de la forma que ens porten a la profunditat desitjada per la pròpia artista.

En l'obra de rakú que veiem, Vall Palou combina els elements bàsics de la terra: argila, foc i aigua. Quant als monotips, l'artista continua la recerca amb elements que mai no el deixen de dur a una abstracció sense límit, on el silenci propi de cada obra crea una infinitat de sensacions.

Vall Palou reviu la gènesi entre terra-ésser en cada traç dut a terme dins la seva obra, és aquí on respira i es fa viva, creant la simbiosi perfecta amb allò d'on prové: de la terra!

LA TERRA COM A ORÍGEN I INSPIRACIÓ

Joan-Francesc Ainaud

La terra com a origen i inspiració de l'obra de Vallpalou té el punt de partida en cinc peces de ceràmica rakú: matèria oxidada, clivellada, solcada. I la continuïtat i contrapunt en la selecció de dos acrílics i onze monotips (realitzats entre 2006 i 2008) que conformen l'exposició Terrae.

Les composicions bidimensionals reflecteixen, d'altra banda, una doble mirada. En primer lloc, cap enfora, amb el paisatge com a font d'inspiració: els signes semblen inspirats pels camps, els solcs o les conformacions de tot ordre d'aquells territoris que a Vallpalou li agrada trepitjar, estudiar i fotografiar. Però com a cal·ligrafia empremta o tatuatge també són reflex d'una mirada introspectiva. I, finalment, escenaris que conviden a la reflexió.

Una mostra que l'artista lleidatana va exposar a la sala Coma Estadella del Col·legi d'aparelladors i Arquitectes Tècnics del 14 de novembre al 5 de desembre del 2008.

La terra en la seva dimensió física, sublimada pel foc i tintada pel fum de les cinc peces de ceràmiques Rakú de Vallpalou encapçala aquesta exposició que aplega una selecció d'obres realitzades entre 2006 i 2008.

El gust per la matèria no només es fa palès l'ús mateix d'aquesta tècnica centenària d'origen japonès sinó també les formes lliures, les clivelles, les empremtes, les petges, que troben la seva continuïtat i contrapunt en les obres bidimensionals: els dos acrílics sobre fusta que encapçalen i clouen una seqüència completada per onze monotips, també evocatiu de la terra, origen simbòlic, hàbitat i font d'inspiració de l'artista. A Vallpalou li agrada passejar de bon matí pels camps, pels sembrats, pels boscos. Sovint ho fa equipada amb una càmera fotogràfica amb què cospa tant la immensitat del paisatge que té al davant com l'orografia, els solcs del llaurat o els detalls més insospitats. Aquestes fotografies, que a voltes reelabora al seu estudi, són obra mateixa però també un pretext per conduir la mirada i un esbós o referència per a la seva obra pictòrica i gràfica.

Les referències al paisatge tan natural com humanitzat són clarament visibles en les obres aquí exposades. Paisatges, doncs, evocatiu però també, en tant que cal·ligrafies i signes, paisatges interiors i forma pura. La projecció del jo de l'artista. I, finalment, esdevenen per nosaltres espais simbòlics, àmbits de reflexió, murs de contemplació.

Revista BIC (11/2008)